

### [Socialministeren.]

denne Lov, er det givet, at jeg maa holde paa Frivilligheden; og jeg kan i den Henseende ganske tiltræde de Bemærkninger, som den ærede konservative Ordfører fremsatte. Jeg finder ikke, der er nogen Grund til at gentage Diskussionen fra tidligere Sessioner om den tvungne Arbejdstjeneste og skal derfor kun svare den ærede Ordfører for Venstre, at jeg fastholder Grundbetragtningen i Cirkulæret af, jeg tror 16. April 1934, om de arbejdsløses Stilling under Beskæftigelse. Man kan jo lægge en mere eller mindre aggressiv Tone ind i sit Angreb paa disse Udtalelser. Det har ikke paa nogen Maade været min Mening at indskærpe, endsige meget stærkt indskærpe de unge, at de bare kan gaa deres Vej, naar det passer dem. Meningen er at sige, at Princippet er, at det skal være frivilligt, og derfor, hvis der er nogen, der ikke ønsker dette Arbejde, ja, saa maa de forlade det.

Hvis dette Princip nu i Praksis havde vist sig at føre til uheldige Resultater, maatte jeg jo diskutere, om det burde ændres, men jeg kender ikke saadanne uheldige Resultater. Jeg ved ikke af, at det er almindeligt, at de unge forlader de Skoler, hvor denne Ungdomsarbejdsløshedslov praktiseres; det kender jeg ikke noget til; jeg har maaske hørt et ganske enkelt Tilfælde; derimod kender jeg til nogle Tilfælde, hvor Ledelsen har ønsket, at nogle af de unge, som paavirkede Aanden i uheldig Retning paa Skolen, forlod den, men det er noget ganske andet. Jeg synes, denne Lov har virket, saaledes som det var tænkt, og jeg er derfor enig med den ærede konservative Ordfører i, at uanset hvad man mener om den tvungne Arbejdstjeneste, bør den ikke praktiseres gennem denne Lovgivning.

Hermed kan jeg slutte, idet jeg altsaa maa anbefale at forkaste det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

**Ordføreren (Bomholt):** Da vi forleden havde Budgetbehandling i Esbjerg Byraad, holdt Ordføreren for Partiet Venstre en Tale, hvori han klart og ubetinget gik rosende ind for denne Lovgivning og paapegede, hvorledes de Foranstaltninger, vi havde gennemført for de unge arbejdsløse, havde været til Gavn og Glæde for dem, og det er mit Indtryk, at der, hvor disse Foranstaltninger har været gennemført, har kommunalpolitiske Repræsentanter af Venstre været glade for den. Men det er jo, viser det sig, haabløst umuligt at faa Partiet Venstre med til en Ordning her i Rigsdagen, hvad saa Aarsagen end kan være. Man skulde dog

ellers mene ud fra Partiets Fortid, at det havde Sans for Værdien af Oplysning, Sans for det Arbejde, der kan udføres blandt unge i passende Blanding af Undervisning og Arbejde paa Frivillighedens Grund, idet det Højskolearbejde og Kulturarbejde, Venstre tidligere gik ind for, i høj Grad bar Frivillighedens Præg. Men Hovedmotivet for Venstre er ikke Hensynet til de unge og deres moralske Rejsning, men det er Hensynet til Sognekommunerne, et sognekommunalt Forsøg paa at skaffe sig af med de unge. Det er de „kommunale Grunde“, som det ærede Medlem et Par Gange satte en Streg under, og det er et helt andet Motiv.

Naar jeg nævnte Eksemplet med Tørvemoserne, skyldtes det saamænd det ærede Medlem selv, idet han gentagne Gange har nævnt Tørvemoserne, der burde sættes i produktiv Stand gennem Ungdomsarbejdsløshedsloven, og endvidere er det, fordi Ordet er nævnt først i den Oprensning, som er givet i Ændringsforslaget til § 1 af Venstre selv. Derfor nævnte jeg det. Det er rigtigt, at produktivt Arbejde er tilladt efter Loven, men det er mit bestemte Indtryk, at disse Former for produktivt Arbejde faktisk vil sprænge Lovens Rammer. Thi det maa dog formentlig være Meningen, at der ogsaa her skal udbetales Løn til Tørvemosens Ejer eller Administrator, dersom han leder Arbejdet, og Virksomheden skal dog bringes i Gang, saaledes at Tørvene kan afsættes; det vil sige, man skal ned paa det lave Vederlag, og derfor staar der bl. a. ogsaa i Venstres Ændringsforslag: „Det maa dog iagttages, at det samlede Vederlag bliver væsentligt mindre, end hvad andre unge paa den paa-gældende Egn ved Arbejde, der kræver lignende Kvalifikationer, kan opnaa ved selv at skaffe sig Arbejde.“ Det samlede Vederlag; det vil sige, at det Plus, som skal gives ud over Kost og Logi, kan blive endogsaa meget ringe, ja, i visse Tilfælde helt kan bortfalde, idet man kan fortolke Venstres Udtryk paa forskellig Vis.

Der staar, at Betalingen skal være lavere end Betalingen, som andre unge paa den samme Egn kan opnaa ved Arbejde, der kræver lignende Kvalifikationer; det er en løs Definition, og jeg tror, den vil kunne fortolkes kommunalpolitisk paa forskellig Vis og for stramt over for de unge, som skulde gaa ind under den. Og tilbage bliver saa selve Tvangen, at naar et saadant Arbejde sættes i Gang, hvad enten det er Arbejde i en Grusgrav eller et Landbrugsarbejde eller Arbejde ved Trafikforbedringer, skal de unge tvinges til at melde sig. Det er jo meget omfattende: Landbrugs-